

[J. P. Nielsen.]

Vi har naturligvis dernede Sanering ligesom i det øvrige Land, og der er indtil nu gennemført Saneringer for 1 800 Landbrug. Dertil er i alt anvendt 12 Mill. Kr., og tilbage i Arbejdet er antagelig 1 000—1 200 Sanerings-sager, saa at naar vi engang bliver færdige, vil over 3 000 sønderjyske Landbrugere være saneret i Kraft af denne Lov. Det vil sige en Fjerdedel af samtlige sønderjyske Landbrug. Men hertil kommer, at endnu en Trediedel af de sønderjyske Landbrug i alt Fald saneres midlertidigt ved den sønderjyske Rentelettelseslov; dermed naar vi over Halvdelen. I Finansaaret 1937—38 har Staten ydet Rentelettelse for en Kapital, som staaar som Laan i de sønderjyske Ejendomme, en Kapital, der omfatter 34,3 Mill. Kr. I alt med Renten af Statens egne Laan har det betydet en Rentelettelse af 1 785 000 Kr., og direkte i Tilskud til private Laan har Staten udbetalt 105 000 Kr., der altsaa er tilgaaet Landsdelen som en Forøgelse af den likvide Kapital dernede. Men til disse 105 000 maa føjes 300 000 Kr., som fra Statens Side er stillet til Raadighed i Form af billigere Laan for at hjælpe efter ved Saneringen af Landbrugsejendommene eller gribe ind der, hvor en Sanering ikke er lykkedes af forskellig Grund, eller billigere Laan til næringsdrivende i de andre Erhverv. Jeg vilde gerne henstille til den højtærede Finansminister, da denne sønderjyske Rentelettelseslov udløber til 1. Januar 1939, at tage op til Undersøgelse Spørgsmaalet om en Forlængelse eller en Likvidering af Forholdet paa en anden Maade — hvad der jo, hver Gang Loven har været til Behandling her i Rigsdagen, er stillet Forslag om —; saa at vi i rette Tid forbereder os paa, at denne Lov udløber. Endelig vil jeg gerne i denne Forbindelse henstille til Finansministeren, at man gennem et Par Mænd fik foretaget en Undersøgelse af de sønderjyske Erhvervsforhold. Det er alle Tider godt, at man holder sig underrettet om, hvorledes Erhvervsforholdene dernede i Grænseegnene stiller sig.

Endelig har jeg et Par Ord om et Par andre Fænomener. Jeg har skildret vor Mindretalsordning med Skole og Kirke og Frihed for Forældrene til at bestemme, hvor de vil sætte deres Børn i Skole. Jeg vilde gerne understøtte det ærede Medlem Hr. Schmidt i Kravet om en Ordning, hvorefter Mindretallet fik større Indflydelse paa deres Skoleforhold. Jeg vilde gerne henstille til den højtærede Undervisningsminister at tage Spørgsmaalet op om at faa den danske Skoleordning nede i Sønderjylland indrettet

saaledes, at vi fik en Skolekommission for hvert enkelt Sogn i Stedet for nogle Steder at have — som vi har det i det Sogn, jeg bor i — 7 Skolekommissioner, og ogsaa at faa indført Forældreraad ved de enkelte Skoler. Derved vilde de tyske Forældre, naar de fik visse Beføjelser, selv kunne faa Indflydelse paa deres Skoleforhold. Det er i Virkeligheden det eneste Krav, Mindretallet har, og jeg kan ikke forstaa, hvorfor vi ikke skulde opfylde det. Saa er man i hvert Fald færdig med, at der laves Agitation med det, og det vil kun betyde, at vi faar den almindelige danske Skoleordning ført ned til Sønderjylland i Stedet for den Sørorndning, der er der nu.

Samtidig vil jeg gerne omtale Spørgsmaalet om vort Mindretal Syd for Grænsen. Det ærede Medlem Hr. Schmidt maa jo forstaa, at ligesom Tyskerne føler, at det er paa en vis Maade krænkende, at de ikke raader over deres egne Forhold, er det naturligvis krænkende for vore Folkefæller, at de saa godt som slet ingen Raadighed har over deres Forhold dernede. Og hvis det er Tilfældet, at der anvendes økonomiske Tvangsmidler for at faa Forældre til at melde deres Børn ud af den danske Skole, er det forkasteligt, og det maa vi have opklaret, thi jeg mener ikke, hvis det er Tilfældet, at vi stiltiende dernede vil finde os deri. Vi behandler det tyske Mindretal paa en fuldt ud forsvarlig Maade, og det har vi ogsaa Pligt til; det er danske Statsborgere, som skal have deres Rettigheder paa lige Fod med alle andre danske Statsborgere. Men det samme vil vi kræve af det store tyske Folk over for det danske Mindretal Syd for Grænsen. Jeg vilde gerne have Realiteten i dette Spørgsmaal undersøgt, og da jo ikke den danske Stat kan blande sig i det, vil jeg henstille til den sønderjyske Skoleforenings Formand, Landstingsmand Jepsen Christensen, at Foreningen, der har den intimeste Forbindelse med Skoleforholdene Syd for Grænsen, undersøger Sagen til Bunds og kommer frem med, hvad der foreligger.

Jeg læste forleden i det tyske Mindretals Blad en Artikel eller et aabent Brev af Hr. Jep Schmidt, hvori han anklager mig og adskillige andre og retter en Henstilling til den højtærede Statsminister om at tage sig af vor Opdragelse. Mig har Statsministeren saamænd opdraget paa i snart 40 Aar; har det ikke hjulpet endnu, er der vist ikke meget Haab. Men jeg vil ikke gøre Gengæld; jeg vil ikke henstille til Rigskansler Hitler at tage sig af alle de Spektakelmagere, der som Nazister løber om og laver Ufred i den